

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1655

§. 186. dicentes: Ave Rex Iudæorum. v. 29.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45515

men nihil regium haberet, & quale sceptrum haberet tale ipsius & regnum esset, nempe inane, vacuum & fragile: nec sine mysterio coronam dedere de spinis, & sceptrum de junco fragilem & ad omnem ventum agitabilem, talia enim sunt nostra regna, nostri principatus, quorum ille assumpsit insignia de nobis, ut nos de illo sumeremus constantia & æterna.

Verè Psalmista dixit, *Dextera Domini fecit virtutem, dextera Domini exaltavit me, dextera Domini fecit virtutem*: ita ut si homo velit vel non perdat regnum, vel si non habeat, certo possit nancisci, ut cum Deo vivat & enarrat opera Domini hæc magna & mirabilia dextræ excelli! operare & in me hanc virtutem dextræ tuæ, ô benignissime Iesu, ut non moriar, sed vivam semper tecum & regnem. *Extende sceptrum tuum regium ad me & tange cor meum, ut hanc tuam illusionem, ita corde excipiam & imprimam, ut sit ei in signum æternæ gratiæ tuæ & salutis. Amen.*

§. 185. *Et genu flexo ante eum illudebant ei. v. 29.*

Reges adorari solent, ut videre est apud Saulem, David & Salomonem, & alios Reges tum Veteris tum Novi Testamenti, inter quos sunt & nostri SS. Tres Reges adoratores Christi Regis recens nati, qui confessi sunt se de longinquo venire, ut adorarent Regem Iudeorum Iesum recenter natum. At duplici modo & mente adorari possunt Reges, sincera ut Magi, ficta sicuti hi milites, quorum etiam est dispar eventus. nam isti gratiam, hi iram commeriti fuerunt.

OIesu, Rex gloriæ, quantà cum ignominia modo salutaris à nefandis hominibus, quam & aliter salutaris à cœlestibus illis spiritibus Cœli illi enim te in veritate & spiritu non ficto adorant, hi scurræ te illudunt, salutantes, ut falsum Deum & regem impium. Ego ô altissime Deus, Rex cœli & terræ te humillime adoro & mille die saluto & corde contrito & humiliato orans corpore, ut me peccatorem licet indignum tua præsentia suscipere digneris in regnum tuum, qui cum patre & spiritu sancto regnas Deus in sæcula sæculorum. Amen.

§. 186. *dicentes: Ave Rex Iudeorum. v. 29.*

Notandum Christum Dominum bis in sua Passione salutatum nequiter semel sub simulationis larva, per Iudam traditorem cum dixit: *Ave Rabbi*, in hortu ut citius caperetur. At hic in Aula Pilati aperta falsitate & contumelia à militibus *genu flexis ante eum*, & salutatione irrisoria: *Ave Rex Iudeorum*, per quas salutationes duplices peccatores nobis occurrunt, per quos Deus maxime offenditur. Alii sunt simulatores, qui exterius se ita gerunt, quasi

quasi ament & adorarent Deum, sed in veritate neque amant nec adorant, sed illudunt Christo, ut hæretici, alii non simulatè, sed aperte iniuriam inferunt Christo, ut Iudæi. Pro utrisque igitur patitur Christus, ut & eos convertat ad sanam mentem.

ET ego cum Ecclesia Catholica toto orbe diffusa ò Domine Deus, Rex æternæ gloriæ, te toto cordis affectu omni die & hora salutatam veniã, millies & millies sine cessatione, cum sanctis tuis in cælis tibi clamantibus iugiter, *Sanctus Sanctus Sanctus Dominus Deus sabaoth, pleni sunt cæli & terra gloria tua, Osanna in excelsis,* conelamo. & illud Ave rex gloriæ; Ave Rex totius universi cæli & terræ & *omnis Creaturae, te adoro, te glorifico, te agnosco, te amo in sempiternum Deus.*

§. 187. Et expuentes in eum. v. 30.

Hic denuo Milites relinquunt verba & contumelias, veniunt ad facta & verbera. impio enim homine nihil crudelius & magis alienum ab omni compalsione, ex iocis defilit ad seria, ex risu ad supplicia. Furciferi expuunt in eum, non in faciem solum, sed supra & infra chlamydem, ad corpus, pectus, caput, collum, pedes, manus, barbam ita ut totum corpus sanguine mixto & sputis defædatur esset. Quis vel iniquus non hic horrescat! quid oro te, ò anima mea, factura fuisses, si coram illic adfuisses vidissesque omnem illum contemptum & afflictionem inferri Domino tuo? an non ex ardenti amore in illius irruisses amplexus, deformemque faciem illius tuis abluisses lacrimis; amanterque osculata fuisses, nec non amicis & consolatoriis quæ quidem excogitare potuisses, verbis eum affata fuisses dicendo: O Iesu dulcis Domine Deus meus, ferre non potest cor meum, quod ita te persequuntur, despiciunt & inhumaniter tractant impii isti, pro dolore scindetur cor meum, si te diutius in his miseriis videro. O Iesu spes, solatium & amor meus, quis det mihi ut ego pro te patiar, & confundar, non enim tu peccasti, sed ego. O pulcherrime & speciosissime inter filios hominum, quomodo ita deturpatus, ita deformis & absque specie effectus es? Cur ita humiliatus es, ut tibi omne hæc malum impositum sit, à quo prorsus immunis & alienus esse debebas. En sanguis vitiorum nostrorum aspersus omnia vestimenta tua, & ipse factus es opprobrium hominum & abiectio plebis.

ODulcis Iesu, iam clare video quam vere dictum sit, de te: Ego autem sum vermis & non homo, opprobrium hominum & abiectio plebis, nam omnes de facto te contemnunt, conspuunt, & defædant, ut abiectio plebis; nullus tecum vult videri aut tecum stare, nullus defendere, sed una omnes te respicere volunt & calumniari. Mos erat Judæis, ut si quempiam tanquam impium & reum contumelia afficere voluissent, in faciem illius velut Dei iniuriam vindicantes sputa congererent, idque sæpius intemperanti quadam